

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu,
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” și Societatea pe acțiuni „Moldovagaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Toamna” împotriva Societății pe acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea deciziei și facturii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2016 reclamantul SA „Toamna” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea deciziei nr.142 din 26.11.2015 și facturii nr. 3363 din 03.12.2015.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la 12 noiembrie 2015 de către reprezentanții furnizorului de gaze naturale SA „Moldovagaz” a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale drept urmare a verificării locului de consum, prin care s-au depistat semne de intervenție la sigiliul nr. 1228939 al EMG, fapt care ar fi putut duce la neînregistrarea volumului complet consumat de gaze naturale.

În baza acestui act a fost emisă decizia nr.142 din 26.11.2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale prin care s-a decis efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 12 luni.

Reține că, anterior la 05 decembrie 2014 de către reprezentanții SRL Chișinău-Gaz a fost întocmit actul de constatare a gradului de pregătire tehnică

pentru funcționare sezonieră/permanentă a sistemului de gaze la întreprinderea reclamantă, potrivit căruia careva neregularități la utilajele de gaz nu au fost depistate, iar gradul de pregătire a fost apreciat ca fiind satisfăcător.

Menționează reclamantul că la efectuarea calculului urma a fi aplicat tariful în vigoare nu la momentul emiterii deciziei de sancționare, ci tariful existent pe toată perioada de facturare.

Reclamantul consideră decizia nr 149 din 26.11.2015 ilegală, deoarece, nu este clară modalitatea de calcul al consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal utilizată de către reprezentanții pârâtului, care au decis efectuarea calculului pentru o perioadă de 12 luni, atâta timp cât legislația în vigoare prevede calcularea numărului diurn al orelor de utilizare numai pentru perioada de încălzire pentru consumatorii ce dispun de cazan de încălzire în lipsa boilerului. Nu este clar nici faptul de ce în factura nr.3363 din 03.12.2015 expediată de către pârât, este indicat prețul de 6 830 lei pentru m³ de gaze naturale, întrucât potrivit dispozițiilor anexei la Hotărârea ANRE nr. 244/2015 din 13.11.2015, în vigoare din 20.11.2015 privind tarifele la gazele naturale, prețul indicat reprezintă tariful final la gazele naturale furnizate consumatorilor casnici pentru volumul ce depășește 30 m³ lunar la un apartament (casă).

La fel, relevă reclamantul că procedura de prezentare a echipamentului de măsurare și/ sau sigiliilor spre verificare a fost una viciată, or acesta a fost prezentat spre verificare de către pârât, în lipsa refuzului expres al consumatorului (reclamantului), fapt ce contravine art. 126 din Hotărârea ANRE nr. 415 din 25.05.2011.

La 23 decembrie 2015 reclamantul s-a adresat către pârât cu cererea prealabilă, solicitând anularea deciziei nr.142 din 26.11.2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și a facturii nr. 3363 din 03.12.2015 ca vădit neîntemeiate și ilegale, însă aceasta a fost respinsă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, s-a admis acțiunea înaintată de SA „Toamna” către SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea deciziei și facturii. S-a dispus anularea deciziei SA „Moldovagaz” nr.142 din 26.11.2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale ca ilegală și s-a anulat factura nr.3363 din 03.12.2015 (f.d.100, f.d.112-116).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către SA „Moldovagaz” și SRL „Chișinău-Gaz”, ca neîntemeiate. S-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, prin care s-a admis acțiunea înaintată de SA „Toamna” către SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea deciziei și facturii (f.d.f.d.163, f.d.164-167).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 septembrie 2017, SRL „Chișinău-gaz” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât

instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au examinat cauza superficial, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au apreciat arbitrar probele.

La 02 octombrie 2017 a declarat recurs și SA „Moldovagaz”, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de SA „Toamna”.

La 06 martie 2018 SRL „Chișinău-gaz” a prezentat referință pe marginea recursului declarat de SA „Moldovagaz” SA, solicitând admiterea acesteia cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 20.07.2017 (f.d. 168), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia de către SA „Moldovagaz”, iar SRL „Chișinău-gaz” a recepționat-o la 04.08.2017 (f.d.173), recursurile depuse se consideră declarate în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” și Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursurilor, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” și Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” și Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță